

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 267.071 van 17 juni 2026
in de zaak A. 235.342/IX-9988**

In zake: D.L.
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Bart Staelens en Joost Hoste
kantoor houdend te 8000 Brugge
Gerard Davidstraat 46 bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Defensie

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 28 december 2021, strekt tot de nietigverklaring van koninklijk besluit nr. 3667 van 25 september 2021 waarbij drieëntwintig kapiteins-commandanten worden benoemd in de graad van majoor in de vakrichting ‘inwerkingstelling van de grondwapensystemen’.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 257.677 van 19 oktober 2023 is het debat heropend.

Eerste auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een aanvullend verslag opgesteld.

De verzoekende partij en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 8 juni 2026.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Joost Hoste, die verschijnt voor de verzoekende partij en luitenant Marie-Sofie Thiriaux, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker, beroepsofficier met de graad van kapitein-commandant, ingeschreven in de vakrichting ‘inwerkingstelling van grondwapensystemen’, stelt zich in het kader van het bevorderingscomité 2021 kandidaat voor een bevordering tot majoor.

Op 15 september 2021 beveelt het bevorderingscomité hoofdofficieren majoor ‘Landmacht GP VR OFFR 2 (GS)’ in de vakrichting ‘inwerkingstelling van de grondwapensystemen’ zesendertig kapiteins-commandanten aan voor bevordering in de graad van majoor, wat overeenkomt met het aantal opengepaste plaatsen in deze vakrichting. Verzoeker wordt als 46e gerangschikt en hij wordt dus niet aanbevolen.

3.2. Bij koninklijk besluit nr. 3667 van 25 september 2021 benoemt de Koning drieëntwintig door het bevorderingscomité in de vakrichting ‘inwerkingstelling van de grondwapensystemen’ aanbevolen kandidaten in de hogere graad van majoor, met uitwerking op 26 september 2021.

Dat is het bestreden besluit.

3.3. Bij koninklijk besluit nr. 4298 van 22 december 2022 wordt ook verzoeker benoemd in de graad van majoor in de vakrichting ‘inwerkingstelling van de grondwapensystemen’, met uitwerking op 26 december 2022.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Exceptie

4. Volgens de verwerende partij, hierin bijgevalen in het aanvullend auditoraatsverslag, heeft verzoeker geen actueel belang meer bij het beroep aangezien hij met ingang van 26 december 2022 zelf is bevorderd in de graad van majoor.

5. Verzoeker antwoordt in zijn aanvullende laatste memorie dat zelfs als zijn bevordering definitief is geworden, hij nog belang heeft bij het beroep.

In de eerste plaats claimt hij “een groot moreel belang”, omdat hij door zijn niet-bevordering gevisieerd is als klokkenluider.

Voorts wijst hij erop dat zijn latere bevordering een negatieve weerslag heeft op zijn pensioen, op zijn carrièrekansen en op zijn geldelijke loopbaan.

Hij merkt op dat er voor de verwerende partij “geen andere keuze bestaat dan verzoeker aan te stellen ab initio tot majoor”, óók als er geen

rechtsplicht zou bestaan, omdat hij gevisieerd werd als klokkenluider. Hoe dan ook bestaat er een “grote kans” op een retroactieve bevordering en die kans is van aard dat het belang niet verdwijnt.

Beoordeling

6. Verzoeker is in de loop van het geding zelf bevorderd in de graad van majoor bij koninklijk besluit nr. 4298 van 22 december 2022, met uitwerking op 26 december 2022. Dat besluit is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 20 april 2023.

7. Verzoekers bevordering werd bestreden met een beroep tot nietigverklaring, bekend onder rolnummer A. 238.486/IX-10.207. In die zaak heeft de Raad van State het beroep evenwel verworpen bij arrest nr. 266.810 van 27 mei 2026. Dat betekent dat verzoekers bevordering thans definitief is.

8. De in geding zijnde bevordering is een benoeming naar keuze, waarbij de verwerende partij beschikt over een beoordelingsvrijheid en niet tot bevorderen is verplicht. Inwilliging van het beroep verleent verzoeker bijgevolg slechts een nieuwe *kans* op bevordering. Dergelijke beslissing tot bevordering heeft bovendien in de regel enkel uitwerking voor de toekomst. Met zijn bevordering bij koninklijk besluit van 22 december 2022 heeft verzoeker bijgevolg *effectief* al méér verkregen dan het voordeel dat huidig beroep hem nog kan opleveren.

9. Anders zou het zijn, indien verzoeker aantoont dat een nietigverklaring op grond van één van de door hem in huidig beroep aangevoerde middelen ertoe leidt dat de verwerende partij verplicht is hem bij wijze van rechtsherstel “ab initio” – versta met ingang van 26 september 2021 – te bevorderen tot majoor.

Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’, in een tweede middel de schending van het

onpartijdigheidsbeginsel en in een derde middel de schending van de artikelen 10, 11 en 33 van de Grondwet, de materiële motiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel. Die aangevoerde middelen hebben geen uitstaan met een rechtsplicht – laat staan retroactief – en betreffen een onregelmatigheid waarbij de overheid uiteindelijk nog steeds haar discretionaire bevoegdheid kan uitoefenen.

10. De bewering dat de verwerende partij volgens verzoeker niet *de iure* maar moreel verplicht zou zijn tot een retroactieve bevordering, is al te hypothetisch en volstaat niet om een actueel belang te staven. Overigens blijkt uit het feit dat verzoeker bij koninklijk besluit van 22 december 2022 bevorderd is met ingang van 26 december 2022 dat de verwerende partij impliciet maar zeker heeft geweigerd om aan zijn bevordering een vroeger effect te geven – een impliciete weigering die verzoeker overigens niet heeft aangevochten.

11. Wat inzonderheid het “groot moreel belang” betreft omdat verzoeker zou zijn geweerd omdat hij klokkenluider was, betreft dit slechts een belang dat verband houdt met het horen gegrond verklaren van één of meer middelen en niet met het verdwijnen van het bestreden besluit uit de rechtsorde. Hieraan kan worden toegevoegd dat verzoekers bevordering tot majoor één jaar later de beweerde afkeuring van zijn gedrag tegenspreekt en integendeel de erkenning vormt van zijn kwaliteiten en hem in dat opzicht óók genoegdoening verschaft.

12. De overige materiële en immateriële nadelen die verzoeker vermeldt om zijn actueel belang te staven – minder hogere wedde en pensioen, minder gunstige loopbaanperspectieven – worden *in natura* slechts hersteld indien hij met terugwerkende kracht wordt benoemd en kunnen om de hiervóór gegeven reden niet worden aanvaard. Verzoeker heeft vóór de sluiting van het debat geen verzoek tot schadevergoeding tot herstel geformuleerd, zodat hij een vergoeding bij equivalent niet vordert en er ook geen reden is om daartoe nog een onwettigheid vast te stellen.

13. Dit alles leidt tot het besluit dat de exceptie gegrond is. Het beroep is niet ontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro en een bijdrage van 22 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op zeventien juni tweeduizendzesentwintig, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Jurgen Neuts,	staatsraad,
Jim Deridder,	staatsraad,
bijgestaan door	
Frank Bontinck,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Geert Van Haegendoren